

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠΪΑΡΙΘΜ.8/2012 ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ – ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ, συνήλθε σήμερα Πέμπτη, 20 Σεπτεμβρίου 2012, στα επί της οδού Ακαδημίας 20 γραφεία του, υπό την προεδρεία της προέδρου Μιμής Τουφεξή και με την παρουσία των τακτικών μελών, Ελένης Τράϊου, Παύλου Γερακάρη, Πάνου Τσίρου και Αναστάσιου Κοντογιαννίδη, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εξετάσει την από 24.04.12 έφεση του κ. **Αθανασίου Τσεκούρα** κατά της υπΪ αριθμ. 6/2012 απόφασης του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

(Σύμφωνα με το άρθρο 18, παρ. 11 του Καταστατικού, 1 η παράταση δόθηκε στις 12.07.12).

Το ΔΠΣ έκρινε **ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέο** τον κ. **Αθανάσιο Τσεκούρα**, διευθυντή της εφημ. «Έθνος», για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. αΪ και θΪ του Καταστατικού και άρθρου 6, παρ. αΪ του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας και **ομόφωνα** διατηρεί την πρωτόδικη ποινή της **προσωρινής διαγραφής 1 έτους** από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ, ύστερα από δυο εγκλήσεις της συν. Πόπης Χριστοδουλίδου εναντίον του. Το ΠΠΣ με ψήφους 3 έναντι 2, επέβαλε ποινή προσωρινής διαγραφής ενός έτους, ενώ η μειοψηφία είχε προτείνει την προσωρινή διαγραφή 2 ετών.

Το ΠΠΣ με την ίδια απόφαση έκρινε μη πειθαρχικά ελεγκτέους τους συν. Κώστα Μουρδουκούτα (διευθυντή σύνταξης), Γιάννη Φλώρο (αρχισυντάκτη) και Χρήστο Μαχαίρα (αρχισυντάκτη) της ίδιας εφημερίδας, τους οποίους εγκαλούσε επίσης η συν. Χριστοδουλίδου. Και συγκεκριμένα:

- Ομόφωνα τον εγκαλούμενο συν. Κώστα Μουρδουκούτα, πειθαρχικά μη ελεγκτέο, (το ένα μέλος, λόγω αμφιβολιών).

- Ομόφωνα τον εγκαλούμενο συν. Γιάννη Φλώρο, πειθαρχικά μη ελεγκτέο, (τα δυο μέλη, λόγω αμφιβολιών).
- Ομόφωνα τον εγκαλούμενο συν. Χρήστο Μαχαίρα, πειθαρχικά μη ελεγκτέο, (τα δυο μέλη, λόγω αμφιβολιών).

Η εγκαλούσα **συν. Πόπη Χριστοδουλίδου**, υποστήριξε ότι:

«Ο διευθυντής του «Έθνους», από την πρώτη ημέρα, που ανέλαβε την θέση αυτή, επιδεικνύει συστηματικά αντισυναδελφική συμπεριφορά, προχωρά, ο ίδιος σε απολύσεις, αδικώντας συναδέλφους, ενώ, το τελευταίο χρονικό διάστημα, που, ο εκδότης, Φ. Μπόμπολας επιχειρεί μια βάρβαρη και λυσσαλέα επίθεση κατά του συντακτικού προσωπικού, ο κύριος αυτός, εφαρμόζει πιστά τις εντολές του, αλλά ο ίδιος, βασιλικότερος του βασιλέως, απειλεί, εκβιάζει και κατηγορεί συναδέλφους, προκειμένου να τους στοχοποιήσει.

Τις λίστες απολύσεων, τις φτιάχνει, ο ίδιος ο κ. Τσεκούρας, ο ίδιος πρότεινε και την δική μου απόλυση και είμαι βεβαία, πως, με παρουσίασε στον εκδότη ως αντιπαραγωγική»

«Κανένας εκδότης δεν ασχολείται και έχει αποδειχθεί, στην πράξη αυτό με τη δουλειά του συντακτικού προσωπικού του μέσου του. Ως εκ τούτου, ούτε ο κ. Φώτης Μπόμπολας ήταν σε θέση να γνωρίζει, εάν εγώ προσωπικά ήμουν παραγωγική ή όχι»

Ο διευθυντής της εφημερίδας, ο διευθυντής σύνταξης και οι αρμόδιοι αρχισυντάκτες () γνώριζαν, πολύ καλά, αν εργαζόμουν, αν παρέδιδα ύλη, αν έκανα αλλαγές στην ύλη, τις νύχτες κι αν βρισκόμουν στο λιμάνι στις απεργίες, όταν έπρεπε, παρά τους πόνους, στο πόδι μου.

Υπάρχει δε, κατά την ταπεινή μου γνώμη, σχεδιασμός για την επαγγελματική μου απαξίωση, προφανώς με εντολή Τσεκούρα.

()

Στις 9 Ιουνίου, παρέδωσα 5 ρεπορτάζ, πολύ σημαντικά και στις 10, που απολύθηκα, οι κύριοι, αυτοί, που αγνοούσαν, πως θα

απολυθώ, δεν είχαν όλως περιέργως δημοσιεύσει στην εφημερίδα, ούτε ένα ρεπορτάζ.

Κάποιοι, αντισυναδελφικά με απαξίωναν επαγγελματικά και βοήθησαν στην προσβολή, που υπέστην ως επαγγελματίας, κοντά 30 έτη, να απολυθώ ως αντιπαραγωγική.

Δηλαδή, όχι μόνο δεν άκουσα ευχαριστώ για την σκληρή και δίχως διάλειμμα σημαντική εργασία, που προσέφερα επί 25ετία στην εφημερίδα, αλλά, με στιγματίσαν κι από πάνω.

Πρόκειται για επαγγελματική δυσφήμιση και προσβολή της ανθρώπινης και επαγγελματικής μου αξιοπρέπειας, την οποία, επί 30ετία διαφυλάττω ως κόρη οφθαλμού, γιατί αγαπώ τη δημοσιογραφία και αγαπούσα το «Έθνος», το οποίο υπηρετούσα, με μισθό πείνας, αλλά με μεράκι, πάντα.

Οι κύριοι που αναφέρω, έβγαλαν απεργοσπαστικό φύλλο, την ημέρα, που η ΕΣΗΕΑ έκανε απεργία για την παράνομη, εκδικητική, συνδικαλιστική και καταχρηστική απόλυσή μου□

Γνωρίζουν πως, μόνο η ακέραια, έντιμη και αγωνιστική συνδικαλιστική μου δράση και στάση μέσα στην εφημερίδα ήταν η αιτία της άδικης, παράνομης, συνδικαλιστικής και καταχρηστικής απόλυσής μου□

□Η δική μου η απόλυση από το «Έθνος», στις 10 Ιουνίου του 2011, μετά από 25ετή υπηρεσία και προσφορά σε μια εφημερίδα, που αγαπούσα και υπηρετούσα πιστά, μόνο με την σκληρή εργασία μου, τα αποκλειστικά ρεπορτάζ μου και την ποιότητά τους, ήταν ξεκάθαρα μία εκδικητική ενέργεια για την συνεπή και δίχως υποχωρήσεις συνδικαλιστική μου δράση, που μοναδικό της σκοπό είχε να προστατευθούν όλες οι θέσεις εργασίας και να μην απειλούνται, εκβιάζονται και τρομοκρατούνται οι συνάδελφοι μου από κάτι «κυρίους» σαν τον Τσεκούρα.

Η «σφαγή» έγινε με διευθυντή τον θανάση Τσεκούρα, τον οποίο στην δημοσιογραφική πιάτσα αποκαλούμε «killer», δηλαδή «δολοφόνο» δημοσιογράφων.

□Επισημαίνω, με το χέρι στην καρδιά, έντιμα και παλικάρισία, πως, μέσα στο γραφείο του, μου είπε «δεν βγάζω την ουρά μου απέξω για την απόλυσή σου», παραδέχτηκε, πως ήταν εκδικητική και καθαρά για συνδικαλιστικούς λόγους και πως στην δουλειά μου ήμουν άψογη.

Και όταν αργότερα κατέθεσε, με ένορκη κατάθεση για το δικαστήριο, που έκανα (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων) ο Τσεκούρας είπε, πως ήμουν άρρωστη και δεν δούλευα και πως, στα πλαίσια των περικοπών για οικονομικούς λόγους, με απέλυσε□

□Δεν είχε και δεν έχει το ανάστημα να παραδεχτεί πως με απέλυσε, γιατί ως συνδικαλίστρια ενοχλούσα τα αφεντικά και τον ίδιο, οι οποίοι, με απειλές, εκβιασμούς και τρομοκρατία προχώρησαν σε μειώσεις ακόμα και των χαμηλότατων μισθών, με την υπογραφή ατομικών συμβάσεων και βρίζουν ολημερίς την ΕΣΗΕΑ.

Όχι, ο θανάσης Τσεκούρας δεν είναι ο διευθυντής, ο οποίος αναγκάστηκε να κάνει την «βρώμικη» δουλειά των απολύσεων.

Είναι ο ίδιος, που τις πρότεινε και τις προτείνει, είναι ο ίδιος αντισυνάδελφος και αποφασίζει ο ίδιος, για αυτό και συνειδητά ουδέποτε ντράπηκε.

Σε αυτό το άτομο δεν δίνω το δικαίωμα να αποκαλεί εμένα, ο άσχετος, αντιπαραγωγική, όταν, στην 25ετή εργασία μου, στο «Έθνος» μόνο καλά λόγια και μπράβο έχω ακούσει για την δουλειά μου από όσους διευθυντές πέρασαν και από διευθυντές σύνταξης ή αρχισυντάκτες.

□Με συκοφάντησε ως επαγγελματία, με μείωσε εσκεμμένα, με απαξίωσε, με εντολή Μπόμπολα, αδιαφόρησε για το αδιαμφισβήτητο γεγονός πως στα ρεπορτάζ πήγαινα ανελλιπώς με μπαστούνι, λόγω της σοβαρής επιδείνωσής της υγείας μου, προσπάθησε να μου κάνει κακό, με εκδικήθηκε γιατί υπήρξα και είμαι απροσκύνητη, είπα δυνατά ΟΧΙ στις ατομικές συμβάσεις και με ακολούθησε όλη η συνέλευση συντακτών.

□Είναι τιμή για μένα αυτή η συνδικαλιστική και εκδικητική απόλυση, αλλά δεν επιτρέπω σε ανίκανους διευθυντές και τσιράκια των αφεντικών, όπως είναι αυτός να με χαρακτηρίζουν ως αντιπαραγωγική.

Ο Τσεκούρας μου κόλλησε την στάμπα «αντιπαραγωγική», που ξέρετε τι σημαίνει για έναν άνεργο επαγγελματία□

□Ζητώ την οριστική του διαγραφή από τα μητρώα της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, γιατί αποτελεί ντροπή για μένα και για όσους αδιακρίτως και με μεγάλη του χαρά, απέλυσε να βρισκόμαστε μαζί στο ίδιο σωματείο□».

Στην έφεσή του ο **κ. Αθανάσιος Τσεκούρας**, υποστηρίζει ότι η πρωτοβάθμια απόφαση είναι «απολύτως άκυρη και ανυπόστατη, μη νόμιμη και αβάσιμη και σε κάθε περίπτωση άδικη και καταχρηστική διότι:

«Οι εγκλήσεις βρίθουν αοριστιών, δεν περιέχουν συγκεκριμένα περιστατικά ούτε περιγράφονται σ□ αυτές συγκεκριμένες πράξεις μου, που να συνιστούν παραπτώματα για τα οποία τιμωρήθηκα, ενώ από κανένα σημείο του περιεχομένου τους δεν προκύπτει ο χρόνος διάπραξης των αποδιδόμενων σε εμένα πράξεων. Αντίθετα, περιορίζονται σε γενικές και εκτός πραγματικότητας συκοφαντίες για το πρόσωπό μου, σε αναιτιολόγητες απόψεις της εγκαλούσας και σε αόριστες υποθέσεις.

Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η εγκαλούσα συνάδελφος διατυπώνει απλώς τη γνώμη της και υποθέτει ότι εγώ ήμουν αυτός που την παρουσίασε στον εκδότη ως αντιπαραγωγική και ότι εγώ ήμουν αυτός που σχεδίασε τάχα την επαγγελματική της απαξίωση και την απόλυσή της, χωρίς κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο.

Δεν αναφέρονται ούτε ο τρόπος με τον οποίο απαξιώθηκε επαγγελματικά και δη σχεδιασμένα και μεθοδευμένα από εμένα η

συν. Π. Χριστοδουλίδου και ενώπιον ποιών προσώπων, ούτε συγκεκριμένες συμπεριφορές μου που με καθιστούν «βασιλικότερο των εκδοτών» και «εχθρό των δημοσιογράφων». Ούτε αναφέρει πως με ποιο συγκεκριμένο τρόπο και από ποιον γνωρίζει ότι εγώ την παρουσίασα ως «αντιπαραγωγική»...

□ Με την προσβαλλόμενη απόφαση στην πραγματικότητα ελέγχθηκα πειθαρχικά και τιμωρήθηκα από τη συνδικαλιστική μου οργάνωση για την άσκηση των εργασιακών μου καθηκόντων ως διευθυντή της εφημερίδας, πράγμα μη νόμιμο και σε κάθε περίπτωση καταχρηστικό.

□ Ουδόλως υπήρξε μεθόδευση-σχεδιασμός για την επαγγελματική απαξίωση και απόλυση της εγκαλούσας συναδέλφου μου Πόπης Χριστοδουλίδου. Αντίθετα, η απόλυσή της εντάσσεται στις απολύσεις, στις οποίες η εταιρεία «Εκδόσεις Έθνος ΑΕ» προέβη και προβαίνει για λόγους οικονομικούς, συνεπεία της δυσμενέστατης οικονομικής κατάστασης στην οποία έχει περιέλθει εξαιτίας της οικονομικής κρίσης που πλήττει τη χώρα.

□ Έτσι, όλα τα διευθυντικά στελέχη της εταιρείας «Εκδόσεις Έθνος ΑΕ», και όχι μόνον εγώ, κληθήκαμε να υλοποιήσουμε την απόφαση της διοίκησης της εταιρείας για απολύσεις, γεγονός αναπόφευκτο. Η, δε, άρνηση εκ μέρους μας της υλοποίησης της σχετικής απόφασης, σε καμία περίπτωση δεν θα οδηγούσε σε ανάκληση αυτής εκ μέρους της διοίκησης. Βρέθηκε, έτσι, στη δυσάρεστη θέση να πρέπει να αξιολογήσω, με πολύ πιο αυστηρά κριτήρια απ' ό,τι στο παρελθόν, τους υφισταμένους συναδέλφους μου και να επιλέξω αυτούς που έπρεπε να απολυθούν. Βρέθηκα, δε, στην ακόμη πιο δυσάρεστη θέση να τους ανακοινώσω την απόλυσή τους.

Όσον αφορά ειδικότερα στην απόλυση της συν. Πόπης Χριστοδουλίδου, ελήφθη υπόψη κυρίως το γεγονός ότι η συμμετοχή της στην διαδικασία έκδοσης της εφημερίδας, τα τελευταία δυο περίπου χρόνια, είχε καταστεί αντιπαραγωγική, λόγω αφενός της μείωσης του ειδικού βάρους του ναυτιλιακού-πειραϊκού ρεπορτάζ που κάλυπτε και ως εκ τούτου, της έλλειψης της ανάγκης ύπαρξης

ενός δημοσιογράφου που να καλύπτει αποκλειστικά το ρεπορτάζ αυτό και αφετέρου των συχνών απουσιών της από τον εργασιακό χώρο. Ενώ ταυτόχρονα συνυπολογίστηκε και το γεγονός ότι η αντίδικος ήταν άγαμος και χωρίς οικογενειακές υποχρεώσεις.

...Οι συχνές όμως απουσίες της δημιουργούσαν δυσκολίες στην καθημερινή συνεννόηση με το επιτελείο της εφημερίδας. Συγκεκριμένα, μας τροφοδοτούσε με κείμενα, μέσω fax ή e-mail, και στην καθημερινή ροή της εφημερίδας έπρεπε να ανακαλύπτουμε συνεχώς συμπληρωματικές λύσεις για τα κείμενά της, δηλαδή άλλοι δημοσιογράφοι να επιβαρύνονται με την αναγκαία προσαρμογή τους για την σε τελική μορφή δημοσίευση στην εφημερίδα.

Συνεπώς, με την προσβαλλόμενη τιμωρούμαι και ελέγχομαι πειθαρχικά από τη συνδικαλιστική μου οργάνωση για την άσκηση των εργασιακών μου καθηκόντων ως διευθυντή της εφημερίδας, στα οποία σαφώς και αναμφισβήτως περιλαμβάνεται και η αξιολόγηση των συναδέλφων μου, η εισήγησή μου για απόλυση [όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο από τη διοίκηση για λόγους οικονομικούς- και η υλοποίηση των ανωτέρω δυσάρεστων πραγματικά αποφάσεων της διοίκησης της εταιρείας στην οποία εργάζομαι]

Κύριοι συνάδελφοι, εάν παρόλα αυτά, εμμένετε στην απόφασή σας περί διαγραφής μου, τότε οφείλετε να διαγράψετε και όλους τους διευθυντές εφημερίδων, γιατί δυστυχώς στη συγκεκριμένη συγκυρία της κρίσης, όλοι έχουν αναγκαστεί να υλοποιήσουν «σκληρές» αποφάσεις με γνώμονα τη βιωσιμότητα του Μέσου που διευθύνουν. Σε κάθε άλλη περίπτωση, θα θεωρώ ότι είμαι θύμα επιλεκτικής δίωξης και μόνο, κατά παράβαση της θεμέλιας για κάθε σωματείο και ένωση αρχής της ίσης μεταχείρισης των μελών του[»].

Οι μάρτυρες της εγκαλούσας στα Π.Σ., υποστήριξαν:

Νίκος Πηγαδάς:

«Καθοριστική και μεγάλη ευθύνη για την ευθύνη για την απόλυση της Πόπης Χριστοδουλίδου, φέρει ο διευθυντής του «Έθνους» κ. Τσεκούρας. Όπως έχω μάθει, εκτελεί πρόθυμα και αβίαστα τις εντολές του Φώτη Μπόμπολα, που αναφέρονται σε απολύσεις συναδέλφων στο «Έθνος».

Η Πόπη Χριστοδουλίδου, απολύθηκε μετά από 25ετή συνεχή εργασία στο «Έθνος» με το αιτιολογικό ότι ήταν «αντιπαραγωγική». Είναι γελοίο το αιτιολογικό αυτό, διότι τα 25 χρόνια συνεχούς υπηρεσίας της Χριστοδουλίδου στο «Έθνος», καταδεικνύουν ότι η συνάδελφος ήταν ικανότατη στα καθήκοντά της.

Ως παλιός συντάκτης του «Έθνους», γνωρίζω από πρώτο χέρι το ήθος και την εργατικότητα της συνάδελφου. Το σύνολο των συναδέλφων στο «Έθνος», γνωρίζει και μπορεί να επιβεβαιώσει πως η απολυθείσα συνάδελφος ήταν απ΄ τα πρώτα ονόματα των ρεπόρτερ της εφημερίδας. Η απόλυσή της σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε, προκειμένου να τρομοκρατηθούν οι εργαζόμενοι συντάκτες του «Έθνους» και να υποκύψουν στις αντεργατικές απαιτήσεις της εργοδοσίας.

Υπογραμμίζεται ότι η Πόπη Χριστοδουλίδου είχε χρηματίσει για πολλά χρόνια συνδικαλιστικός εκπρόσωπος των συντακτών του «Έθνους», υπερασπίζοντας με πάθος τα συμφέροντα των συναδέλφων. Το γεγονός αυτό δεν της το συγχώρεσε ποτέ η εργοδοσία. Αυτός ήταν ο πραγματικός λόγος της απόλυσής της... Για την αγάπη και εκτίμηση, που τρέφουν προς την Πόπη οι συνάδελφοι του «Έθνους», παραθέτω το εξής περιστατικό:

Μόλις ανακοινώθηκε η απόλυσή της, όλοι συλλήβδην οι συντάκτες, βγήκαν στο προαύλιο σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την απόλυση της συνάδελφου. Ανάμεσά τους ακόμη και διευθυντικά στελέχη του «Έθνους».

Γνώριζαν πολύ καλά την εργατικότητα και την ποιότητα της δουλειάς της Χριστοδουλίδου. Ο Μουρδουκούτας μάλιστα, όταν η Χριστοδουλίδου πήγε νύχτα και με το μπαστούνι στο λιμάνι του

Πειραιά για να καλύψει ένα ρεπορτάζ, της είπε καλοπροαίρετα να μην πηγαίνει σε τέτοιες καταστάσεις, λόγω του προβλήματος της υγείας της. Από τους τρεις παραπάνω συναδέλφους είχα την απαίτηση να κινηθούν προς την κατεύθυνση αποτροπής της απόλυσης. Τουλάχιστον, θα έπρεπε να παρέμβουν έτσι ώστε να μην αναγραφεί στο αιτιολογικό απόλυσης ο χαρακτηρισμός «αντιπαραγωγική».

Επιπλέον, θεωρώ βέβαια την ύπαρξη εμπάθειας εκ μέρους του διευθυντή της εφημερίδας. Για μένα ο χαρακτηρισμός αντιπαραγωγική, συνιστά το ποινικό αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης για ρεπόρτερ του ήθους, της αξίας και της προσφοράς της Χριστοδουλίδου».

Κώστας Τομαράς:

«Σε ό,τι αφορά στον χαρακτηρισμό «αντιπαραγωγική», θεωρώ ότι είναι επιεικώς άθλιος. Σίγουρα είναι ψευδής και έχω να πω πολλά πράγματα για το ποια είναι η Πόπη. Είναι ένας άνθρωπος που μέχρι την τελευταία στιγμή, κάλυπτε το ναυτιλιακό και το πειραιϊκό ρεπορτάζ, με τρόπο άψογο και σίγουρα καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο συντάκτη στην Ελλάδα. Πήγαινε νύχτα να καλύψει ρεπορτάζ στο λιμάνι του Πειραιά με το μπαστούνι, ενώ μπροστά μου ο αρχισυντάκτης της εφημερίδας, της είχε πει ότι δεν είναι δυνατόν να κάνει κάτι τέτοιο σε βάρος της υγείας της κι εκείνη είπε ότι η δουλειά της ήταν αυτή και θα την έκανε όπως έπρεπε.

Υπήρχαν περιπτώσεις που το ρεπορτάζ το δικό μου είχε σχέση με τη δουλειά της συναδέλφου κι όταν εγώ της έλεγα να μου δώσει απλά προφορικά 2-3 πληροφορίες για να προχωρήσω το ρεπορτάζ, εκείνη μου τις έστελνε γραπτώς. Δεν είχε χάσει ποτέ θέμα, έφερνε αποκλειστικότητες στην εφημερίδα και παρέδιδε πάντα τα κείμενα στην ώρα τους.

Ήταν σαφές ότι ήθελαν να σπιλώσουν την επαγγελματική της πορεία εξαιτίας της συνδικαλιστικής της δράσης και ως

εκπροσώπου και ως απλού συντάκτη της εφημερίδας. Την ίδια δικαιολογία προέβαλαν και σε μένα λίγες ημέρες μετά όταν με απέλυσαν».

Ο μάρτυρας προσέθεσε ότι οι απολύσεις της κας. Χριστοδουλίδου, η δική του και άλλων συναδέλφων ήταν στοχευμένες, όχι για λόγους περικοπών ή αντιπαραγωγικότητας. Ενώ κατέθεσε «μου είχε ανακοινωθεί απόλυση για λόγους αντιπαραγωγικότητας, σε κατ' ιδίαν συζήτηση μου είπε ότι δεν έχει παράπονο με τη δουλειά μου. Η απόλυσή μου και κυρίως της Πόπης Χριστοδουλίδου, έγιναν για να γίνει ένα πεδίο ελεύθερο, προκειμένου να προχωρήσουν στη σφαγή που ακολούθησε από εκεί κι έπειτα.

Ερ.: Ο κ. Τσεκούρας, ως διευθυντής, δεν ενημερώνει επισήμως τον εργοδότη για τα θέματα της εφημερίδας και τους συντάκτες;

Απ.: Δεν μπορεί ο κ. Φ. Μπόμπολας να γνωρίζει ποιος έκανε καλά τη δουλειά του και ποιος όχι, γιατί δεν κατέβαινε ποτέ. Ο κ. Τσεκούρας τον ενημέρωνε»..

Αργυρώ Λύτρα:

«Η απόλυση είναι προφανές ότι έγινε για τη συνδικαλιστική δράση της Πόπης Χριστοδουλίδου. Κατά τη γνώμη μου και με στρατηγική για να ακολουθήσουν και επόμενες στοχευμένες απολύσεις.

Ερ.: Στόχος ήταν η τρομοκράτηση των εργαζομένων;

Απ.: Ναι.

Ερ.: Είναι δυνατόν για μια ρεπόρτερ με τις επιτυχίες και την εργατικότητα της κας. Χριστοδουλίδου, που αναγνωρίζονται από τους πάντες στην «πιάτσα», να γίνει δεκτός ο χαρακτηρισμός «αντιπαραγωγική», επειδή αντιμετώπιζε για κάποιο χρονικό διάστημα προβλήματα υγείας;

Απ.: Δεν είναι μόνο κραυγαλέα αναληθής χαρακτηρισμός, αλλά και

προσβλητικός γενικότερα για τους συντάκτες γιατί εγώ ως νεότερη συντάκτης είχα την Χριστοδουλίδου ως πρότυπο εργατικότητας, ακεραιότητας και επαγγελματικής απόδοσης.

Ερ.: Είστε κι εσείς απολυμένη από το «Έθνος»;

Απ.: Η δική μου απόλυση έγινε με την σκέτη αιτιολογία των περικοπών. Ωστόσο, είναι σαφές για όλους ότι έγινε επειδή αρνήθηκα να υπογράψω ατομική σύμβαση, όπως αναφέρεται και σε σχετική ανακοίνωση της ΕΣΗΕΑ□

Ερ.: Γνωρίζετε αν στη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων που έκανε η κα. Χριστοδουλίδου εναντίον του «Έθνους», κατατέθηκε στο δικαστήριο ότι η απόλυσή της έγινε επειδή το εισηγήθηκε γιατί ήταν αντιπαραγωγική;

Απ.: Ο κ. Τσεκούρας κατέθεσε ενόρκως ότι ήταν αντιπαραγωγική και η μάρτυρας της εταιρείας, διευθύντρια προσωπικού, κατέθεσε ότι ήταν αντιπαραγωγική. Σε ερώτηση του δικαστηρίου είπε ότι δεν το γνώριζε η ίδια, αλλά καθ□ υπόδειξη του διευθυντή.

Ερ.: Γνωρίζετε αν η κα. Χριστοδουλίδου βρήκε αλλού δουλειά;

Απ.: Είναι άνεργη ακόμη, επίσης και εγώ□

Ερ.: Ο διευθυντής όμως ενός Μέσου, έχει επίσης την ευχέρεια ή όχι, να αρνηθεί απόλυση ή μεταβολή καθηκόντων συναδέλφου, ασκώντας επίσης τα διευθυντικά του καθήκοντα;

Απ.: Κατά τη γνώμη μου, δεν έχει απλά την ευχέρεια, έχει υποχρέωση, ανεξάρτητα από την όποια εργοδοτική πολιτική, να υποστηρίξει το έργο του συντακτικού προσωπικού, το οποίο γίνεται άλλωστε υπό την εποπτεία του□».

Ο μάρτυρας του εγκαλουμένου στο ΔΠΣ, **συν. Γιάννης Φλώρος**, κατέθεσε:

«Ουδέποτε ελέχθη κάτι απ□ όσο γνωρίζω που να δημιουργεί πρόβλημα για τη συν. Χριστοδουλίδου, ούτε έγινε το παραμικρό από το οποίο να προκύπτει η παραμικρή υπόνοια ότι ο συν.

Τσεκούρας, μεθόδευσε ή σχεδίασε την επαγγελματική απαξίωση της συν. Χριστοδουλίδου. Αντίθετα, και αυτό αποδεικνύεται από μια ματιά στο αρχείο της εφημερίδας, επί διευθύνσεως του κ. Τσεκούρα, πάρα πολλά θέματα τα οποία έδινε η κα. Χριστοδουλίδου στην εφημερίδα, μπήκαν και στην πρώτη σελίδα σε καλή θέση και όπως είναι γνωστό, την τελική ευθύνη για την πρώτη σελίδα της εφημερίδας έχει ο διευθυντής της εφημερίδας (καταθέτω ένα σχετικό δημοσίευμα). Πώς λοιπόν ο διευθυντής έκανε την επιλογή του θέματος, βάζοντάς το στην πρώτη σελίδα και ταυτόχρονα απαξίωνε την εργασία της; Κατά τη γνώμη μου είναι παράλογο.

Στην εφημερίδα έγιναν απολύσεις. Την αποκλειστική ευθύνη των απολύσεων, που δυστυχώς έγιναν και σε άλλα ΜΜΕ, την είχε η ιδιοκτησία της εταιρείας. Στη συγκεκριμένη, μάλιστα, περίπτωση της κας. Χριστοδουλίδου, την απόλυσή της ανακοίνωσε στην ίδια η ιδιοκτησία της εταιρείας. Ουδείς εκ των αρχισυντακτών και της συντακτικής ομάδας, του διευθυντή σύνταξης και του διευθυντή, γνώριζε για την απόφαση της ιδιοκτησίας.

Ερ. : Σύμφωνα με όσα λέτε, η Χριστοδουλίδου δεν υπήρξε «αντιπαραγωγική»;

Απ.: Στον τομέα που ήμουν δεν είχα κάποιο πρόβλημα. Γνωρίζε ότι έστελνε με fax ή με e- mail κείμενα στην εφημερίδα. Δεν γνωρίζω αν έγιναν παρατηρήσεις ή συστάσεις γι' αυτό.

Ερ. Γνωρίζετε ή υποθέτετε με ποια κριτήρια και με ποιες πληροφορίες και από ποιον, έκανε τις απολύσεις η ιδιοκτησία; Απ' όσα κατατέθηκαν ήδη, η ιδιοκτησία δεν φαίνεται να είχε επαφές με το προσωπικό.

Απ.: Δεν το γνωρίζω. Δεν μου ζητήθηκε ποτέ τέτοια πληροφορία και ποτέ δεν τέθηκε στη σύσκεψη της εφημερίδας τέτοιο θέμα.

Ερ.: Είναι δυνατόν ο κ. Τσεκούρας, που διευθύνει δυναμικά την εφημερίδα, να μην έχει συνεννόηση με την ιδιοκτησία της εταιρείας, σχετικά με τα θέματα του συντακτικού προσωπικού και άρα με θέματα απολύσεων κλπ;

Απ.: Επειδή εξετάζουμε συγκεκριμένη περίπτωση, εξ όσων γνωρίζω η συγκεκριμένη απόλυση ανακοινώθηκε από την ιδιοκτησία.

Ερ.: Είχε καταστεί αντιπαραγωγική η απόδοση της κας. Χριστοδουλίδου;

Απ.: Δεν ήμουν ως εκ της θέσεώς μου προϊστάμενος της κας. Χριστοδουλίδου για να κάνω αξιολόγηση της εργασίας της. Γνωρίζω μόνο ότι απουσίαζε από την εφημερίδα πολλές φορές και για λόγους υγείας□

Ερ.: Θεωρείτε αποδυνάμωση της εφημερίδας τη συγκεκριμένη απόλυση;

Απ.: Κάθε απόλυση από οποιαδήποτε επιχείρηση με βάση τους στόχους που η ίδια εκάστοτε θέτει, μπορεί να είναι μια αποδυνάμωση ή το αντίθετο. Δεν μπορώ να αξιολογήσω τη συγκεκριμένη περίπτωση□».

Στο απολογητικό προς το ΔΠΣ υπόμνημά του, ο εγκαλούμενος **κ.Τσεκούρας**, υποστηρίζει ότι το υπ□ αριθμ. πρωτ. 243/05.07.12 υπόμνημα της συν. Χριστοδουλίδου:

«□αποτελεί ολόκληρο ένα λιβελογράφημα εναντίον μου, που βρίθει συκοφαντικών και ύβρεων προς το πρόσωπό μου, τόσο ως ατόμου όσο και ως δημοσιογράφου και για το οποίο επιφυλάσσομαι ρητά κάθε δικαίωμάς μου. Από το εν λόγω δε υπόμνημα, αποδεικνύεται προφανώς και αναμφισβόλως ότι η συνάδελφός μου με εγκαλεί ενώπιόν σας, όχι βασιζόμενη σε συγκεκριμένα περιστατικά και απτές αποδείξεις, αλλά παρακινούμενη από μια προφανή και αδικαιολόγητη εμπάθεια προς το πρόσωπό μου.

Οι δε καταθέσεις των μαρτύρων της ενώπιον του Συμβουλίου σας, περιλαμβάνουν πλήθος αναληθειών και ανακρίβειών, χωρίς να παρατίθεται σε αυτές κανένα συγκεκριμένο πραγματικό περιστατικό, που να γνωρίζουν οι εν λόγω μάρτυρες εξ ιδίας αντιλήψεως, και από το οποίο να προκύπτει η πράξη για την

οποία τιμωρήθηκα, ήτοι η από μέρους μου, τάχα, μεθόδευση της απόλυσης της συν. Πόπης Χριστοδουλίδου και ο δήθεν «σχεδιασμός» της επαγγελματικής της απαξίωσης ως δημοσιογράφου. Από κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο και μαρτυρική κατάθεση δεν προέκυψε ενώπιον του Συμβουλίου σας (ούτε ενώπιον του ΠΠΣ) να παρουσίασα εγώ στον εργοδότη ή να χαρακτηρίσα εγώ τη συν. Πόπη Χριστοδουλίδου ως αντιπαραγωγική. Αυτό, το οποίο κατέθεσα στην επικαλούμενη από τους μάρτυρές της ένορκη βεβαίωσή μου ενώπιον δικαστηρίου, ήταν ότι η συμμετοχή της συν. Χριστοδουλίδου στη διαδικασία έκδοσης της εφημ. «Έθνος», και μάλιστα τα τελευταία δυο περίπου χρόνια, είχε καταστεί αντιπαραγωγική λόγω αφενός της μείωσης του ειδικού βάρους του ρεπορτάζ που κάλυπτε και ως εκ τούτου της έλλειψης της ανάγκης ύπαρξης ενός δημοσιογράφου που να καλύπτει αποκλειστικά το ρεπορτάζ αυτό, και αφετέρου των συχνών απουσιών της από τον εργασιακό χώρο, όπως οι λόγοι αυτοί αναλυτικά εκτίθενται στην από 23.04.12 υπό κρίση έφεσή μου».

Το ΔΠΣ αφού έλαβε υπόψη τις μαρτυρικές καταθέσεις και το απολογητικό υπόμνημα του εφεσιβάλλοντος, έκρινε ομόφωνα ότι:

Η απόλυση της συν. Χριστοδουλίδου ήταν άδικη, παράνομη, καταχρηστική και όπως επισημαίνει και το ΠΠΣ «με καταφανή στοιχεία αναλγησίας έναντι των προβλημάτων υγείας της, αντίθετη με τις επιταγές του Κώδικα Δεοντολογίας», αλλά και των στοιχειωδών κανόνων κοινωνικής ηθικής και ανθρωπισμού.

Την ευθύνη φέρνει ο διευθυντής της εφημερίδας Α. Τσεκούρας, τόσο για την απόλυση όσο για την μεθόδευση, αλλά και για τον ψευδή και δυσφημιστικό χαρακτηρισμό της ως αντιπαραγωγικής, στοιχεία που συνιστούν και κατάφωρη παραβίαση των κανόνων της δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Ο κ. Τσεκούρας, αποδέχεται πλήρως την ευθύνη για την αξιολόγηση των προς απόλυση δημοσιογράφων όσο και της

υλοποίησης των απολύσεων και αναφέρεται συγκεκριμένα και στην επιλογή της συν. Χριστοδουλίδου, επικαλούμενος ως λόγους (ασυνέπεια, απουσίες, αντιπαραγωγικότητα, έλλειψη ρεπορτάζ κλπ), που δεν αποδείχθηκαν από την διαδικασία.

Αντίθετα, οι μάρτυρες της εγκαλούσας επιβεβαίωσαν την συνέπεια, την εργατικότητα (πήγαινε ακόμη και με μπαστούνι στα ρεπορτάζ) και την συνδικαλιστική δράση της εγκαλούσας στο «Έθνος» (αιτία της εκδικητικής απόλυσής της). Αλλά και ο μοναδικός μάρτυρας του κ. Τσεκούρα, δεν επιβεβαιώνει αυτούς τους ισχυρισμούς του στο ΔΠΣ, ότι οι απουσίες της δημιουργούσαν πρόβλημα στην εφημερίδα. Αναφέρεται μεν σε απουσίες της, αλλά λέει: «Γνωρίζω ότι η Χριστοδουλίδου έστελνε με fax ή email κείμενα στην εφημερίδα. Δεν γνωρίζω αν έγιναν συστάσεις ή παρατηρήσεις γι' αυτό».

Ενώ η μάρτυρας Λύτρα, που παρίστατο στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καταθέτει ότι η μάρτυρας διευθύντρια της εταιρίας, όταν ρωτήθηκε από την έδρα πως ξέρει ότι η Χριστοδουλίδου ήταν αντιπαραγωγική, λέει: «Καθ' υπόδειξη του διευθυντή».

Το γεγονός δε ότι ο εγκαλούμενος δημοσίευε ρεπορτάζ της εγκαλούσας στην πρώτη σελίδα -όπως λέει ο μάρτυράς του- δείχνει ότι η Χριστοδουλίδου εργαζόταν μέχρι τέλους με επιτυχία, όπως είναι γνωστό σε όλους τους συναδέλφους. Προφανώς ήταν σημαντικά ρεπορτάζ τα οποία δεν μπορούσαν να υποβαθμιστούν, χωρίς να ζημιωθεί η κυκλοφορία της εφημερίδας. Μέχρι που η συνδικαλιστική της παρουσία αποτέλεσε εμπόδιο στη «σφαγή» συναδέλφων, οπότε ξαφνικά έγινε «άρρωστη, απύσα, αντιπαραγωγική, πρόβλημα που εμπόδιζε την έκδοση της εφημερίδας», για την οποία εργάστηκε με απόλυτη συνέπεια επί 25 χρόνια.

Όσο για το επιχείρημα του εγκαλουμένου, ότι ο δημοσιογράφος Νίκος Πηγαδάς δεν είναι ενημερωμένος για το τι συμβαίνει στο «Έθνος», το ΔΠΣ διεπίστωσε ότι είναι πολύ καλά ενημερωμένος, όπως και η ΕΣΗΕΑ και όλη η δημοσιογραφική οικογένεια για το τι

συμβαίνει εκεί το τελευταίο διάστημα, όσο λίγο ενημερωμένα εμφανίζονται τα στελέχη της εφημερίδας.

Ο κ. Τσεκούρας μιλά για τις «εκδοτικές επιχειρήσεις που πλήττονται σφοδρά από την οικονομική κρίση», αλλά δεν έχει πει μια λέξη για τους εργαζόμενους της «εταιρίας» που πλήττονται σφοδρά από τον ίδιο, αφού αυτός, όπως λέει, αξιολογεί τον αφανισμό τους. Και αντιφάσκει όταν υιοθετεί όλα αυτά τα βαριά καθήκοντα ως διευθυντής από τη μια, και απεκδύεται όποιας ευθύνης ειδικά στην περίπτωση της Χριστοδουλίδου από την άλλη.

Το ΔΠΣ θεωρεί ότι ένας διευθυντής που παίρνει καθαρά τέτοιες ακραίες θέσεις, θα έπρεπε να έχει και το θάρρος να δέχεται την αλήθεια και όχι να καλύπτεται πίσω από νομικίστικους ισχυρισμούς και ψεύδη, σε βάρος επιτυχημένων και έντιμων δημοσιογράφων, υπό την σκέπη της «εταιρίας».

Το ΔΠΣ επισημαίνει ότι δεν έχουν όλοι οι διευθυντές των ΜΜΕ τις ίδιες ακραίες απόψεις ούτε και συμπεριφορές έναντι των υφισταμένων τους, και ότι ένας ισχυρός διευθυντής μπορεί τουλάχιστον μια φορά στην δημοσιογραφική του ζωή να ορθώσει το ανάστημά του ενάντια στην «εταιρία» και υπέρ των συναδέλφων του, όπως επιτάσσει η δημοσιογραφική ηθική και δεοντολογία και όπως συνέβη με προηγούμενο διευθυντή του «Έθνους».

Κατόπιν αυτών, το ΔΠΣ αποφάσισε **ομόφωνα** ότι ο κ. **Αθανάσιος Τσεκούρας** είναι **πειθαρχικά ελεγκτέος**, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α' του Καταστατικού και άρθρου 6, παρ. α' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Επικυρώνει **ομόφωνα** την ποινή της **προσωρινής διαγραφής 1 έτους** από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Πέμπτη, 01.11.12.

Η πρόεδρος

Μιμή Τουφεξή

Η γραμματέας

Μαρία

Χριστοφοράτου